

Neophodne kušnje

“Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje.” —Jakov 1: 2

SVI ONI KOJE je Bog pozvao da budu njegov narod tijekom ovog sadašnjeg Evandeoskog doba pozvani su s onim što apostol Pavao opisuje kao “visoki poziv” ili “nebeski poziv”, što je poziv da s Isusom sudjelujete u njegovoj “slavi i časti i besmrtnosti.” Međutim, poziv nije kraj tog događaja; to je samo poziv s određenim nedvosmislenim uvjetima.—Filipljanima 3: 14; Hebrejima 3: 1; Rimljanima 2: 7

Kršćani su pozvani ne samo na pravednost, nego i hodati Učiteljevim stopama patnje, samopožrtvovnosti i služenja. To su jedini uvjeti pod kojima se itko prima kao Kristov učenik. Shvaćamo da Sveto pismo uči da će tijekom budućeg Mesijanskog doba postojati drugi uvjeti prihvaćanja koje će Bog ponuditi svijetu. Usprkos tome, sada se ne nude nikakvi drugi uvjeti osim onih da postanete Isusovi sljedbenici i učenici i da hodate “u novosti života” kao što je on hodio.—Rimljanima 6: 4

Apostol Jakov u našem uvodnom tekstu nagovještava da će kušnjama i iskušenjima biti dopušteno ući u život Kristovih sljedbenika, u koje će oni “pasti” [grčki: biti okruženi]. Iako Bog ne uzrokuje te kušnje, on dopušta velikom protivniku, Sotoni, da ih uvede u naše živote, ali samo uz božansko dopuštenje i providnost. Sotona je više

nego sretan u tome i on će učiniti sve da zavede naše umove i odvede nas od ispravnih zamisli istine i pravednosti. Trebali bismo biti vrlo oprezni kako bi izbjegli njegove zamke.

Kušnja nije grijeh, ali svaka kušnja, izazov, test, progon i poteškoća u životu, kojima je dopušteno doći na nas koji smo sklopili savez žrtve s Gospodinom, imaju za cilj da nas iskušaju. Oni trebaju ispitati našu ljubav, vidjeti jesu li naši karakteri čvrsti, ukorijenjeni i utemeljeni na pravednosti, te izgrađuju li se u ljubavi. Da bismo to shvatili, sve te kušnje, poteškoće i iskušenja trebamo staviti u novo svjetlo ispred nas i uvelike si pomoći u vođenju “dobre borbe vjere” i u stjecanju “pobjede koja pobjeđuje svijet.”—1. Timoteju 6: 12; 1. Ivanova 5: 4

Kad se iznenada nađemo u kušnjama, trebali bismo reći: Ako ovim kušnjama Bog dokazuje moju ljubav i odanost prema njemu, tada, koliko god one bile malene ili teške, marljivo ću ih koristiti kao povoljne prilike da pokažem svojim Gospodine puninu moje ljubavi i odanosti njemu i njegovoj stvari. Moram se dobro boriti protiv ovog svijeta, svog palog tijela ili Protivnika—što god to bilo što mi je donijelo kušnje.

Možemo se radovati jer znamo da će, ako nadvladamo takve kušnje, naši karakteri napredovati prema kristalizaciji. Možemo se radovati i zato što znamo da Bog ne bi dopustio da padnemo u bilo koje iskušenje koje on ne bi učinio da za nas donese blagoslov ako smo potpuno vjerni.—Rimljanima 8: 28

Zaustavljajmo se često na ovim dodatnim riječima apostola: “Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.” “Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan,

primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.” “Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave”—ako smo ispravno vježbani ovim iskustvima.—1.Petrova 1: 6, 7, NKJV; Jakovljeva 1: 12, 2.Korinćanima 4: 17

POTREBNA IZDRŽLJIVOST

Uvjereni smo da će oni koji ljube Gospodina i koji će zbog toga primiti kraljevstvo biti oni čija će ljubav biti ispitana iskušenjima i kušnjama. Oni koji ne ljube Gospodina svim svojim srcem—kod kojih je ja ili neki drugi idol na prvom mjestu—bit će zavedeni od strane svijeta, njihovog tijela ili Protivnika u neki oblik pobune protiv Božje volje ili božanske providnosti.

Imat će planove i teorije koje će im biti draže od Gospodnjeg plana. Kada se analiziraju, obično se otkrije da se temelje ili na sebičnosti, ambiciji ili duhu letargije i lijenosti. Vodstvo i riječi Nebeskog Oca gube svoju privlačnost prema takvima, a oni shodno tome gube i interes. Oni možda čak postanu poput nekih Isusovih sljedbenika, koji su “odstupili i više nisu išli s njim.”—Ivan 6: 66

Kao što postoje neke tvari koje su meke, slabe ili lomljive, tako postoje i one koje imaju vlakna, snagu i izdržljivost. Bog za sebe odabire takve karaktere koji imaju jake, postojane kvalitete—snagu duha, strpljivost i dugotrpeljivost. Oni žele hodati uz Gospodina i neće ih otjerati nijedno umijeće i smicalice Protivnika. Njihovo je srce u potpunosti Gospodinovo—a ne njihovo. Oni slijede kamo god ih vodi Otac nebeski, jer nemaju volje osim volje Božje. Oni će slijediti Gospodina na uskom putu kušnje, discipline i ispita tijekom sadašnjeg života, i postupno, kao što je on izjavio, “Oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.”—Matej 7: 14; Otkrivenje 3: 4

Svatko tko pokušava izbjeći sve kušnje, iskušenja i poteškoće ima razloga preispitivati svoj sinovski odnos s Bogom. Svi takvi trebaju ići k Ocu i uvjeriti se da nema zapreka s njihove strane, te da se uvjere da su se postavili u pravilan stav u kojem se mogu pripremiti za kraljevstvo. “Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.”—Hebrejima 12: 6

Svi ćemo se radovati kada ispiti završe i kada budemo prihvaćeni kao pobjednici, da dijelimo s Gospodinom njegovo prijestolje. (Otkrivenje 3: 21) Prvo, međutim, strpljenje, povjerenje i ljubav moraju obaviti djelo pročišćavanja u našim srcima, čineći nas podložnima i poslušnima Bogu. Neka se dobar posao nastavi! Radujmo se ako su nas naše kušnje učinile jačim karakterom, poniznijima i sličnijima Kristu, svjesnijima svojih mana i nesavršenosti, budnijima i ozbiljnijima u našim nastojanjima da ih ispravimo koliko god je to moguće.

POTICAJI

Sukobi u kojima smo možda imali samo djelomičnu pobjedu možda su nam rezultirali blagoslovima. Čak i u onim iskustvima u kojima osjećamo da smo pretrpjeli apsolutni neuspjeh, može doći do, kroz posljedični veći razvoj poniznosti, jačanja našeg karaktera, čvrste odlučnosti za veću budnost i žarkiju molitvu za Gospodinovu podržavajuću milost, čija je potreba još dublje utisnuta u naša srca. Tako djelomični porazi, pa čak i neuspjesi mogu postati “poticaji” kojima napredujemo kroz svoja iskustva pod božanskim utjecajem Božje providnosti. Samo kroz “mnogu nevolju” ćemo ući u kraljevstvo nebesko, kaže apostol Pavao.—Djela apostolska 14: 22)

Ako se, dakle, kršćani nađu u iskušenjima, kušnjama i ispitima, umjesto da se osjećaju potišteno, trebaju se radovati i reći: Ovo su dokazi da me Gospodin priprema

za mjesto u kraljevstvu. To bi nam trebalo dati hrabrosti da vodimo dobru borbu protiv svijeta, tijela i protivnika. Tijelo pati; ali novi um, nova volja, ima radost krajnjeg ishoda. Stoga se možemo radovati, znajući da ove kušnje nisu za našu štetu, već za naše vječno dobro.—1. Petrova 4: 12, 13

IZLAZ

Apostol kaže: “Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjerman je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.” (1.Korinćanima 10: 13, New English Translation) Nebeski će Otac usmjeriti svaku kušnju do njenog potpunog svršetka. Stoga, kada se nađemo u poteškoćama, trebamo reći: Nebeski Otac dopušta ovu kušnju, pa ću se radovati činjenici da on neće dopustiti da budem svrgnut; jer je obećao da će sve biti na moje dobro, jer volim Boga i nastojim upoznati i vršiti njegovu volju.—Rimljanima 8: 28

Naš tekst kaže da trebamo “pravom radošću smatrati” kad se susrećemo s raznim kušnjama. Naša radost uvelike ovisi o našem proučavanju Svetog pisma i našem poznavanju dragocjenih obećanja sadržanih u njemu za one koji pobjeđuju. Gospodin želi one koji će izdržati “veliku patničku borbu”, koji će strpljivo izdržati, iako kušnje traju dugo i testovi postaju teži. (Hebrejima 10: 32) Sve naše prethodne dobre odluke i zalaganje za ono što je ispravno ne bi nas učinile pobjednicima, ako bismo izgubili našu vjeru.

“POVEĆAJTE SVOJU VJERU”

Onima koji pripadaju ovoj pomazanoj družini i koji nastoje postići slavu obećanu vjernim Kristovim sljedbenicima, apostol Petar daje vrlo jasnu uputu. U

uvodnom poglavlju svoje druge poslanice, on potiče kršćane da poboljšaju različite kvalitete karaktera kako bi tako mogli biti sposobni za veličanstvene stvari koje je Bog obećao vjernicima. On navodi vjeru kao primarno svojstvo. Osim toga, trebamo pojačati vrlinu [moralnu izvrsnost], znanje, samokontrolu, strpljivost, pobožnost, bratsku ljubaznost i ljubav [grčki: agape, široka, velikodušna ljubav] prema cijelom čovječanstvu. Razlog zašto Sveto pismo izjavljuje da će naše mjerilo napretka biti u skladu s našom vjerom je to što dok smo u tijelu nikada nećemo moći obavljati djela koja bi bila u skladu s Božjim savršenim standardom.—2.Petrova 1: 4-7

Ono što Bog odobrava su naše srčane namjere i iskreni naponi da razvijemo ove kvalitete najbolje što možemo. Iskazujući vjeru i pokazujući odanost, moći ćemo mu ugoditi i razviti ispravan karakter kako je naloženo u njegovoj Riječi, razvijajući plodove i milosti Duha Svetoga. “To čineći”, kaže apostol, “nećete posrnuti nikada! Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.”—vss. 10, 11

Vjera je neophodna na cijelom kršćanskom putu. Bez toga ne bismo mogli imati hrabrosti ili unutarnje snage da nastavimo dalje. Pozvani smo da budemo “baštinici Božji, a subaštinici Kristovi”. (Rimljanima 8: 17) Ako smo poslušni njegovim uputama i ako se pravilno vježbamo iskustvima koja su nam dana u Kristovoj školi, dobit ćemo božansko odobravanje. “Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.”—1.Solunjanima 5: 24

SAMOPROPITIVANJE

Neki neće uspjeti iskoristiti svoje kušnje i

ispite u punoj mjeri potrebnoj za postizanje “nagrade višnjeg poziva”. (Filipljanima 3: 14) Možda nisu dovoljno okrenuli leđa svijetu, ili su dopustili da njihovo palo tijelo spriječi njihov rast u Kristu. Drugi možda neće pokazati dovoljno revnosti u služenju Gospodinu i tako propustiti iskoristiti mnoge prilike koje im se pružaju u tom smislu.

Ako, propitujući sebe, vidimo bilo kakve tendencije u ovim smjerovima, podsjetimo se ovih Pavlovih riječi: “A uvjereni smo, ljubljani, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja.” “To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna prenamo jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo. Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti.”—Hebrejima 6: 9; Rimljanima 13: 11, 12

Nemojmo se obeshrabriti ako ustanovimo da ne napredujemo dovoljno u stjecanju potrebnih lekcija iz naših kušnji i testova. Umjesto toga, pristupimo “smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!” Prisjetimo se i brojnih obećanja Svetoga pisma koja nas potiču da nastavimo dalje kršćanskim putem čak i kad nam nedostaje snage. “Padne li pravednik i sedam puta, on ustaje.” “Ako i posrne, ne pada jer ga JAHVE drži za ruku.”—Hebrejima 4: 16; Izreke 24: 16; Psalmi 37: 24

Prije mnogo godina, vjerni proučavatelj Biblije često bi rekao: “Kušnje vrijede milijune. Ne propusti nijednu!” Kako je to istinito! Budimo uvijek svjesni da su kušnje bitan dio našeg duhovnog razvoja, bez kojih ne bismo mogli ući u kraljevstvo nebesko. Iznad svega, prisjetimo se što Pavao kaže: “Sve”—uključujući kušnje—“na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28 ■